psychofarmaca in wzc

Haio: PEETERS Maarten , KUL
Promotor: DE LEPELEIRE Jan , KUL
Praktijkopleider: DE POOTER Leo

Context: Ondanks talrijke richtlijnen en veiligheidsmaatregelen, blijft de voorschrijffrequentie van psychofarmaca bij dementerenden in Woon- en Zorgcentra hoog. Deze hoge prevalentie van psychofarmaca kan niet verklaard worden door de bescheiden succesratio, beschreven in de literatuur.

Onderzoeksvraag: In deze studie trachten we de reden te achterhalen waarvoor en de context waarin psychofarmaca opgestart en/of verder gezet worden bij dementerende residenten in een woonzorgcentrum.

Methode: Kwalitatieve onderzoeksmethode door semigestructureerd live interview van de betrokken huisarts, verpleegkundige en proxy. Uit de populatie van drie woonzorgcentra worden at random 12 residenten gekozen, die voldoen aan gespecifieerde inclusiecriteria. De verpleegkundige en de huisarts die bij de zorg betrokken zijn, worden eveneens ge?ncludeerd.

Resultaten: Psychofarmaca werden in meer dan de helft van de gevallen opgestart omwille van een acuut toestandsbeeld. Medicatie - al dan niet opgestart in acute setting - wordt verder gegeven door de huisarts, zonder ze in vraag te stellen en zonder het toepassen van inperkende maatregelen. Verpleegkundigen zijn vragende partij voor een antipsychoticum in het WZC. De ingesteldheid van de verpleegkundige speelt een grote rol in het al dan niet toedienen van medicatie. De familie weet meestal niet welke medicatie patiënten nemen; Huisartsen overwegen te weinig om de psychofarmaca te stoppen.

Conclusie: In deze geselecteerde populatie werd medicatie vooral opgestart in een acute setting of op vraag van verpleegkundigen. Huisartsen herevalueren de verdere nood van deze medicatie na de acute episode onvoldoende of niet.